

ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ της 4.1.1932 (Καστελόριζο)

Η Βασιλική Κυβέρνηση της Ιταλίας
εκπροσωπούμενη από την Αυτής Εξοχότητα τον Βαρόνο Πομπέο Αλοΐζι, Έκτακτο και Πληρεξούσιο Πρεσβευτή στην Τουρκία,

αφ' ενός

και η Κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας
εκπροσωπούμενη από την Αυτής Εξοχότητα τον Δόκτορα Κύριο Τεφρίκ Ρουστού Μπέη, Υπουργό των Εξωτερικών, βουλευτή Σμύρνης

αφ' ετέρου

ωθούμενοι από την επιθυμία διατήρησης και επί πλέον ενίσχυσης των σχέσεων σοβαρής φιλίας που ευτυχέστατα υπάρχουν μεταξύ των, απεφάσισαν να τακτοποιήσουν με μία απευθείας διευθέτηση την διαφορά που προέκυψε μεταξύ Ιταλίας και Τουρκίας σε σχέση με την κυριαρχία επί των νησίδων που βρίσκονται μεταξύ των ακτών της Ανατολίας και της νήσου Καστελόριζο καθώς και επί της νησίδας Καρά-Αντά και να προχωρήσουν στον καθορισμό των χωρικών υδάτων των περιβαλλόντων τις ανωτέρω αναφερθείσες νησίδες, των οποίων η κυριότητα έγινε αντικείμενο αμφισβήτησης μεταξύ των, ως συνέχεια της ερμηνείας των σχετικών με αυτές διατάξεων της Συνθήκης της Λωζάνης.

Οι υπογραφόντες, αφού παρουσίασαν τα παραστατικά των αρμοδιοτήτων των σύμφωνα με τα καθιερωμένα νομοτύπως, συνεφάνησαν στα ακόλουθα σημεία:

Άρθρον 1.

Η Ιταλική Κυβέρνηση αναγνωρίζει την κυριαρχία της Τουρκίας στις παρακάτω αναφερόμενες νησίδες:
Βόλο (Κατάλ-Αντά), Οχέντρα (Ουβέντιρε), Φουρνάκια (Φουρνάκια), Κάτω Βόλο (Κατοβόλο), Πρασσούδι (Πρασσούδι) (στα νοτιοδυτικά της Κάτω Βόλο).

Οι νησίδες της Τσαταλότα, Πηγή, Νησί της Πηγή, Ρεσίφ, Αγρικέλλα, Προυσοεκλής (Βράχος), Πάνω Μάκρη, Κάτω Μάκρη (συμπεριλαμβανομένων των βράχων), Μαράθι, Ρόκκοι Βουτσάκοι (Ρόκκο Βουτσάκι), Ντάσια (Ντάσια), Νησί της Ντάσια Πρασσούδι (Βόρεια της Ντάσια), Αλιμεντάρια (Αλιμεντάρια), Καράβολα, (Καράβολα).

Άρθρον 2.

Η νησίδα Καρά-Αντά ευρισκόμενη μέσα στον κόλπο του Μποντρούμ, ανήκει επίσης στην Τουρκία.

Άρθρον 3.

Αντίθετα, η Τουρκική Κυβέρνηση αναγνωρίζει την κυριαρχία της Ιταλίας πάνω στις νησίδες που βρίσκονται μέσα στη ζώνη την καθοριζόμενη από μία περιοχή που θα έχει ως κέντρο τον τρούλο της Εκκλησίας της πόλης του Καστελόριζο και ως ακτίνα την απόσταση μεταξύ του αναφερόμενου κέντρου και το Ακρωτήριο Αγίου Στεφάνου (σημείο ανεμοδείκη) δηλαδή:

Ψωράδια, Πολύφαδος, Αγ. Γεώργιος (δύο νήσοι αναφερόμενοι στον αγγλικό χάρτη Νο 236, Άγιος Γεώργιος, αυτή στα νότια και Αγρελαία, αυτή στα Βόρεια. Ψωμί (Στρογγυλό, αγγλικός χάρτης 236), Κουτσουμπόρα (Κουτσούμπας) (Βράχοι) Μαύρο Πινάκι (Μαύρο Πινάκι), Μαύρο Ποινής (Μαύρο Ποινή).

Εκτός από τις νησίδες τις περιλαμβανόμενες στην ανωτέρω περιφέρεια, οι νησίδες Άγιος Γεώργιος (Ρω), Δραγονέρα, Ρως και Υψηλή (Στρογγυλή), θα ανήκουν επίσης στην Ιταλία.

Άρθρον 4.

Εξυπακούεται ότι όλα τα νησιά, όλες οι νησίδες και οι βράχοι που βρίσκονται στις δύο πλευρές της οριοθετικής γραμμής, των υδάτων όπως ορίζεται με την παρούσα Συνθήκη και των οποίων τα ονόματα, είτε αναφέρονται είτε όχι, ανήκουν στο Κράτος στου οποίου την κυριαρχία βρίσκεται η ζώνη όπου βρίσκονται οι ανωτέρω νήσοι, νησίδες και βράχοι.

Άρθρον 5.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη συνεφώνησαν επίσης στον προσδιορισμό της αιγιαλίτιδας ζώνης ως ακολούθως:

Προς τα Ανατολικά:

Από ένα σημείο βρισκόμενο στη μέση της απόστασης μεταξύ του ακρωτηρίου Άγιος Στέφανος (σημείο ανεμοδείκτη) και το ακρωτήριο Γάτα:

Από εκεί σε ευθεία γραμμή έως ένα σημείο βρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ Ψωρί και Προυσεκλής (Προυσεκλή):

Από το σημείο αυτό σε ευθεία γραμμή σε ένα σημείο ευρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ Μαύρο Ποινί και Προυσεκλής.

Από το σημείο αυτό σε ευθεία γραμμή σε ένα σημείο βρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ της μύτης Νίφτης και του βράχου Προυσεκλής.

Από το τελευταίο αυτό σημείο σε ευθεία γραμμή σε ένα σημείο ευρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ της Βορειοανατολικής ακτής της νήσου Υψηλή (Στρογγυλή) και της Νοτιοδυτικής ακτής της νήσου Νησοί της Ντάκια.

Από το σημείο αυτό, σε ευθεία γραμμή έως ένα σημείο που βρίσκεται τρία μίλια νότια του Τουνγκ-Μπουρνού.

Προς τα Νότια:

Από το τελευταίο αυτό σημείο η γραμμή περνά ακριβώς από ένα σημείο βρισκόμενο τρία μίλια Νότια της μύτης Νότια-Υψηλή για να συναντήσει τη θαλάσσια οριοθετική γραμμή η οποία δεν συζητείται.

Προς τα Βόρεια:

Από το σημείο που βρίσκεται στο μέσο της απόστασης μεταξύ του Ακρωτηρίου Άγιος Στέφανος (σημείο ανεμοδείκτη) και Ακρωτήριο Γάτα η γραμμή πηγαίνει σε ευθεία γραμμή σε ένα σημείο που βρίσκεται στο μέσο της απόστασης ανάμεσα στο Ακρωτήριο Άγιος Στέφανος (σημείο ανεμοδείκτη) και το ακρωτήριο Βαθύ.

Από το σημείο αυτό σε ευθεία γραμμή έως ένα σημείο βρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ του ακρωτηρίου Λιμενάρι και τους βράχους Βουτούάκι.

Από το τελευταίο αυτό σημείο, μέχρι ένα σημείο βρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ της νήσου Δραγονέρα και των βράχων Βουτούάκι (Βράχοι Βουτούάκι).

Από το τελευταίο αυτό σημείο η γραμμή προχωρά προς το Βορρά έως ένα σημείο βρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ του σημείου Βορειανατολικά της νήσου Αγ. Γεωργίου (Ρω) και το πλησιέστερο σημείο της ακτής της Ανατολίας, Βόρεια του ακράιου σημείου της νήσου.

Από το σημείο αυτό, έως ένα σημείο, ευρισκόμενο στο μέσο της απόστασης μεταξύ Πρασσούδι και το σημείο Νοτιο-δυτικά της νήσου Αγ. Γεωργίου (Ρω).

Από το τελευταίο αυτό σημείο, η γραμμή συνεχίζεται σε ευθεία γραμμή έως ένα σημείο βρισκόμενο τρία μίλια Νότια της νήσου Βόλο για να ενωθεί με τη θαλάσσια συνοριακή γραμμή η οποία δεν συζητείται.

Η διαχωριστική γραμμή, όπως αυτή περιγράφεται στο παρόν άρθρο, οριζομένη από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη προκειμένου να καθορισθεί που ανήκουν τα νησιά αυτά και οι νησίδες που βρίσκονται από την μία και την άλλη πλευρά της γραμμής αυτής, συναντά στα Ανατολικά σε ένα σημείο ευρισκόμενο σε τρία (3) μίλια απόσταση στα Νότια του Τουνγκ-Μπουρνού και στα Δυτικά σε ένα σημείο ευρισκόμενο σε τρία (3) μίλια απόσταση Νότια της νήσου Βόλο, τα γενικά θαλάσσια σύνορα, τα οποία δεν μπαίνουν καθόλου σε συζήτηση μεταξύ της Τουρκίας και της Ιταλίας.

Άρθρον 6.

Τα ονόματα των αναφερόμενων τόπων, προέρχονται από τους χάρτες ιταλικό (624), γαλλικό (5551) και αγγλικό (236).

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν ότι σε περίπτωση διαφορών μεταξύ του κειμένου της παρούσας Συνθήκης και των συνημμένων χαρτών σε αυτό θα ληφθεί υπόψιν το κείμενο.

Άρθρον 7.

Η παρούσα Συνθήκη θα επικυρωθεί και οι επικυρώσεις αυτές θα ανταλλαγούν στην Ρώμη, μόλις αυτό θα καταστεί δυνατό.

Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ 15 ημέρες μετά την ημερομηνία της ανταλλαγής των επικυρώσεων.

Προς επιβεβαίωση των ανωτέρω οι διαπιστευμένοι αντιπρόσωποι των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών υπέγραψαν την παρούσα Συνθήκη θέτοντες επ' αυτής τις οφραγίδες των.

Εγένετο σε δύο αντίτυπα στην Άγκυρα, στις 4 Ιανουαρίου 1932.

(ΑΛΟΙΖΙ)

(Τ. ΡΟΥΣΤΟΥ)

ΣΥΝΘΗΚΗ ΙΤΑΛΙΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ της 28.12.1932
Τα άλλα νησιά

Ο Ιταλός αντιπρόσωπος και ο Τούρκοι αντιπρόσωποι, σύμφωνα με τις διατάξεις των επιστολών που ανταλλάχθηκαν στις 4 Ιανουαρίου 1932 κατά την υπογραφή της Συνθήκης της ίδιας ημερομηνίας που έχει ουναφθεί μεταξύ Ιταλίας και Τουρκίας, προκειμένου να καθορισθεί η κυριότητα των νήσων, νησιδών και βράχων που βρίσκονται μεταξύ της νήσου Καστελλόριζο και των ακτών της Ανατολίας καθώς και επί της νήσου Καρά Αντά και να προχωρήσουν στον καθορισμό των χωρικών υδάτων που περιβάλλουν τις ανωτέρω νήσους, νησιδές και βράχους, επιστολών δια των οποίων τα δύο Μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να προτείνουν στις Κυβερνήσεις των να προβούν στη συνέχεια στον καθορισμό του υπολοίπου τμήματος των θαλασσίων ταλοτουρκικών συνόρων, το οποίον δεν αποτελεί αντικείμενο ουδεμίας αμφισβήτησης, συναντήθηκαν για το θέμα αυτό στο Υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκικής Δημοκρατίας στην Άγκυρα στις 28 Δεκεμβρίου 1932.

Παρευρέθησαν:

Για την Ιταλική Κυβέρνηση:

Ο Πλοίαρχος κύριος Ρομπέρτο Σολντάτι, Ναυτικός και Αεροπορικός Ακόλουθος στην Πρεσβεία της Αυτής Μεγαλειότητος του Βασιλέως της Ιταλίας στην Τουρκία,

Για την Τουρκική Κυβέρνηση:

Οι Πλοίαρχοι Σάιν Μπέη, Σύμβουλος Πρεσβείας Διευθυντής της Διεύθυνσης του 1ου Τμήματος του Υπουργείου,
Πλοίαρχος Ερτουγκρούλ Μπέη,
Ταγ/χης του Επιτελείου Ασίμ Μπέη,
Πλοίαρχος Χαϊρεττίν Μπέη.

Πριν προχωρήσουν στην χάραξη της συνοριακής γραμμής ο Ιταλός αντιπρόσωπος και ο Τούρκοι αντιπρόσωποι, συνεφώνησαν: προκειμένου να αποφευχθεί κάθε διαφορά απόψεων οι οποίες θα ήταν δυνατόν να προκύψουν κατά τις διαπραγμάτευσεις, πάνω στις ακόλουθες αρχές σε διά αφορά τον καθορισμό της συνοριακής γραμμής:

1. Η συνοριακή γραμμή έχει χαραχθεί για να ορισθεί σε ποιόν ανήκουν τα εδάφη που κατέχονται από τα δύο Κράτη και όχι να διαχωρισθεί η θάλασσα.
2. Ταυτόχρονα από την ελάχιστη απόσταση μεταξύ των εδαφών των δύο μερών έως μία απόσταση 12 μιλίων (1 μίλι 1852 μέτρα) η συνοριακή γραμμή θα καθορίζει την κυριαρχία των δύο Χωρών πάνω στα θαλάσσια ύδατα. Είναι κατά συνέπεια προφανές ότι στα Μέρη όπου η απόσταση αυτή υπερβαίνει τα 12 μίλια η οριοθετική γραμμή δεν επηρεάζει τον καθορισμό της έκτασης των χωρικών υδάτων των δύο χωρών.

Μετά από αυτό, οι δύο Αντιπροσωπείες με κοινή συμφωνία χάραξαν στους αγγλικούς υδρογραφικούς χάρτες No 236, 872, 1546 τη συνοριακή γραμμή η οποία περνά από τα ακόλουθα σημεία:

1. 10 μίλια Νότια της νησίδας Βόλο.
2. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του φάρου Κουμπουρνού (Ρόδος) και το σημείο Πάντιαν (Ανατολίας).
3. Στο μισό της απόστασης μεταξύ του φάρου Κουμπουρνού (Ρόδος) και το σημείο Πάντιαν (Ανατολίας).
4. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του φάρου Κουμπουρνού (Ρόδος) και νήσου Ελίζα (Ανατολίας).
5. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Νέας πόλης (Ανεμόμυλος Ρόδου) και νήσου Ιψερα (Ανατολίας).
6. Στο μέσο της απόστασης Αγίου Μηνά (ερείπια Ρόδου) και ακρωτηρίου Αλούπο (Ανατολίας).
7. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του σημείου Φιλονίκα (Σύμης) και ακρωτηρίου Βόλπε (Ανατολίας).
8. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του σημείου Ταβέρι (Σύμης) και ακρωτηρίου Αποστόλη (Ανατολίας).
9. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Ταβέρι (Σύμης) και σημείου Καρά (Ανατολίας).
10. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Ταβέρι (Σύμης) και σημείου Σαγίταμ (Ανατολίας).
11. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Κόντρος (Σύμης) και Κουρού Μπουρνού (Ανατολίας).
12. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Κεφαλά (Σύμης) και σημείου Ινζάχ (Ανατολίας).
13. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Πισκοπή (Πισκοπή ή Τήλο) και σημείου Ινζάχ (Ανατολίας).

14. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Νησί Γάιδαρο (Πισκοπή) και ακρωτηρίου Παλαμίδα (Ανατολίας).
15. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ νήσου Γάιδαρο (Πισκοπή Ν-Α) και ακρωτηρίου Κρίο (Ανατολίας).
16. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Φιλόσδι (Νισυρος) και ακρωτηρίου Κρίο (Ανατολίας).
17. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Αντεράκη (Κως) και σημείου Τεκίρ (Ανατολίας).
18. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Βαλαρέ (ερείπω Κω) και σημείου Τεκίρ (Ανατολίας).
19. Από σημείο Τεκίρ δια 329° σε 4,3 μίλια.
20. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ ακρωτηρίου Φούκα (Κως) και νήσου Μορντάλα (Ανατολίας).
21. Από το ακρωτήριο Φούκα (Κως) δια 108° σε 4,1/6 μίλια.
22. Από ακρωτήριο Φούκα (Κως) δια 60°,5 σε 4,5 μίλια.
23. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Λούρο ή Λούπο (Κως) και του σημείου Ν.Α. (οκόπελος Καρά-Αντά).
24. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του σημείου Λούρο ή Λούπο (Κως) και νήσου Γκιρετζήκ (Ανατολίας).
25. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Λούρο (ή Λούπο) (Κως) και νήσου Ουτσιάν (Ανατολίας).
26. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του φάρου του σημείου Κουμ (Κως) και σημείου Αρκίαλλα (Ανατολίας), βλ. αγγλικό χάρτη Νο 1899.
27. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ ακρωτηρίου Ρούσσα (Κάππαρι) και του φάρου του σημείου Χουσσείν (Ανατολίας).
28. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Βασιλική (Κάππαρη) και Λόντο (Ανατολίας).
29. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ σημείου Καραψιλή (Κάλυμνος) και Ατοάκι (Ανατολίας).
30. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Καρντάκ (Κως) και νήσου Κάτω (Ανατολίας).
31. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ του φάρου της Καλόλιμνος και της Νότιας εδαφικής γλώσσας της Ποντικούσας (Ανατολίας).
32. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ Αγίας Κυριακής και της Βόρειας εδαφικής γλώσσας της Σαντάμ (Πενίνουσα).
33. Από Ν.Α. γλώσσα της νήσου Φάρμακο δια 107° στα 3,4 μίλια.
34. Στο μέσο της απόστασης της εδαφικής γλώσσας Ν.-Α. της Φάρμακο και Μονοδέντρι (Ανατολίας).
35. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ της εδαφικής γλώσσας Ν.Α. της νήσου Γάιδαρο και σημείου Μέαντερ.
36. Στο μέσο της απόστασης της Βόρειας εδαφικής γλώσσας της νήσου Νερό (Γάιδαρο) και του Κάβο Πλάκες (Ανατολίας).
37. Στο μέσο της απόστασης μεταξύ της Βόρειας εδαφικής γλώσσας της Ψαθονήσου (Γάιδαρο) και του Νότιου σημείου της νήσου Θεοπόροι (Ανατολίας).

Η συνοριακή γραμμή που χαράσσεται μέσω των 37 παραπάνω καθορισμένων σημείων συναντάται με το Δυτικό άκρο της συνοριακής γραμμής της νήσου Καστελόριζο, συνοριακή γραμμή που έχει καθορισθεί στη Συνθήκη της 4 Ιανουαρίου 1932.

Τέλος, από το ακραίο Ανατολικό άκρο της συνοριακής γραμμής του Καστελόριζου (σημείο καθοριζόμενο με τον ρωμαϊκό αριθμό I) η γραμμή προεκτείνεται μέσω του ρωμαϊκού αριθμού II και σταματά στο ρωμαϊκό σημείο III.

Τα ρωμαϊκά σημεία II και III καθορίζονται ως ακολούθως:

Το ρωμαϊκό σημείο II βρίσκεται σε 10 μίλια στα Νότια του Τουγκ Μπουρνού.

Το ρωμαϊκό σημείο III βρίσκεται σε 10 μίλια Νότια της εδαφικής γλώσσας της Χελιδονιάς (αγγλικός χάρτης Νο 236).

Η ορθογραφία των παραπάνω αναφερομένων τόπων πάρθηκε από τους παραπάνω αναφερόμενους αγγλικούς χάρτες.

Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του παρόντος κειμένου και των προσαρτημένων χαρτών ισχύει το κείμενο

Roberto SOLDATI

**S. SAIP
EPTUGRUL
T. ASIM
HAYPETTIN**

TRAITE ITALO-TURQUE DE 4.1.1932
(Castellorizo)

LE GOUVERNEMENT ROYAL D' ITALIE

représenté par Son Excellence le Baron POMPEO ALOISI, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire en Turquie,

d' une part

et LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE TURQUE

représenté par Son Excellence Monsieur le Docteur TEVFIK RUSTU BEY, Ministre des Affaires Etrangères, député d' Izmir.

d' autre part,

animés du désir de maintenir et de consolider davantage les relations de sincère amitié qui fort heureusement existent entre eux, ont décidé de régler par un arrangement direct le différend surgi entre l' Italie et la Turquie au sujet de la souveraineté sur les îlots situés entre les côtes d' Anatolie et l' île de **Castellorizo**, ainsi que sur l'îlot de Kara-Ada et de procéder à la délimitation des eaux territoriales environnant lesdits îlots dont l' appartenance a fait l' objet d' une contestation entre eux, à la suite de l' interprétation des dispositions y relatives du Traité de Lausanne,

Les soussignés, après avoir exhibé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont tombés d' accord sur les points suivants:

Article 1.

Le Gouvernement italien reconnaît la souveraineté de la Turquie sur les îlots ci-dessous dénommés:

Volo (Catal-Ada), Ochendra (Uvendire), Fournachia (Furnakya), Kato Volo (Katovolo), Prassudi (Prasudi) (au Sud-Est de Catovolo).

Les îlots de Tchatallota, Pighi, Nissi Tis-pighi Récif Agricella, Prousseclis (Rocher) Pano Makri, Kato Makri (et le rochers compris) Marathi, Roccie Voutzaky (Rocco Voutchaki), Dacia (Dasya), Nissi Tis Dacia, Prassoudi (Au N. De Dacia) Alimentarya (Alimentaria), Caravola (Karavola).

Article 2.

L' îlot de Kara-Ada situé dans la baie de Bodrum, appartiendra également à la Turquie.

Article 3.

Par contre le Gouvernement turc reconnaît la souveraineté de l' Italie sur les îlots situés la zone délimitée par une circonférence qui aura pour centre le dôme de l' Eglise de la ville de Castellorizo et pour rayon la distance entre le dit centre et le Cap San Stephano (pointe du vent) a savoir:

Psoradia, Polyphados, St. Georges (deux îles dénommées dans la carte anglaise n. 236. Saint Georges celle du Sud et Agrielaia celle du Nord.

Psomi (Strongylo, carte anglaise 236). Custumbora (Koutsoumbas) (Rochers), Mavro Poinaki (Mavro Poinachi), Mavro Poinis (Mavro Poini).

En dehors de ces îlots compris dans la circonférence précitée les îlots de St. Georges (Rho), Dragonera, Ross et Hypsili (Strongyli) appartiendront également à l' Italie.

Article 4.

Il est bien entendu que toutes les îles et tous les îlots et rochers se trouvant des deux côtés de la ligne de

délimitation des eaux définie par la présente Convention, que leurs noms y aient été mentionnés ou non, appartiennent à l'Etat sous la souveraineté duquel se trouve placée la zone où lesdites îles et lesdits îlots et rochers sont situés.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes sont également tombées d'accord pour fixer la délimitation des eaux territoriales comme suit:

A L'EST:

D'un point situé à moitié distance entre le cap San Stephano (pointe du vent) et le cap Gata;
De là, en ligne droite jusqu'à un point situé à moitié distance entre Psomi et Prousseclis (Prussekli);
De ce point, en ligne droite sur un point situé à moitié distance entre Mavro Poinis et Proussecliss;
De ce point, en ligne droite sur un point situé à moitié distance entre la pointe Niphtis et le rocher Proussecliss;
De ce dernier point, en ligne droite sur un point situé à moitié distance entre la côte Nord-Est de l'île d'Hypsili (Strongyli) et la côte Sud-Ouest de l'île de Nissi-Tis Dacia;
De ce point, en ligne droite, jusqu'à un point qui se trouve à trois milles au Sud de Tugh-Burnu.

AU SUD:

De ce dernier point, la ligne passe jusqu'à un point situé à trois milles au Sud de la pointe Sud-Hypsili pour se joindre à la frontière maritime qui ne rentre pas en discussion.

AU NORD:

Du point situé à moitié distance entre le Cap San Stephano (point du vent) et Cap Gata, la ligne va en ligne droite à un point situé à moitié distance entre le cap San Stephano (point du vent) et le cap Vathy;
De ce point en ligne droite jusqu'à un point situé à moitié distance entre le cap du Limenari et les rochers Voutzaki (Rocci Vutchaki);
De ce dernier point, la ligne passe vers le Nord jusqu'à un point situé à moitié distance entre le point Nord-Est de l'île St. Georges (Rho) et le point le plus proche de la côte d'Anatolie au Nord du point de l'île;
De ce point, jusqu'à un point situé à moitié distance entre Prassoudi et le point Sud-Ouest de l'île St. Georges (Rho);
De ce dernier point, la ligne va en ligne droite jusqu'à un point situé à trois milles au Sud de l'île de Volo pour se joindre à la frontière maritime qui ne rentre pas en discussion.

La ligne de démarcation, telle qu'elle est décrite dans le présent article, fixée par les Hautes Parties Contractantes en vue de déterminer l'appartenance des îles et îlots se trouvant de part et d'autre de cette ligne, rejoint à l'Est à un point situé à 3 milles de distance au Sud de Tugh-Burnu, et à l'Ouest à un point situé à 3 milles de distance au Sud de l'île de Volo, la frontière maritime générale qui n'est point en discussion entre la Turquie et l'Italie.

Article 6.

Les noms des localités susmentionnées sont empruntés aux cartes italiennes (624) française (5551) et anglaise (236).

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord qu'en cas de divergence entre le texte de la présente Convention et les cartes y annexées c'est le texte qui fera foi.

Article 7.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Rome aussitôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur 15 jours après la date de l'échange des ratifications.
En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Hautes Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Ankara, le 4 Janvier 1932.

(L. S. ALOISI)

(L.S.) T. RUSTU

TRAITE ITALO-TURQUE DE 28.12.1932

Les autres îles

Le Délégué italien et les Délégués turcs, conformément aux dispositions des lettres échangées le 4 Janvier 1932 lors de la signature de la Convention portant la même date et conclue entre l' Italie et la Turquie en vue d' établir l' appartenance des îles, îlots et rochers situés entre l' île de Castellorizo et les côtes d' Anatolie, ainsi que sur l' île de Kara Ada et de procéder à la délimitation des eaux territoriales environnant lesdites îles, îlots et rochers, lettres au vertu desquelles les deux Parties s' étaient engagées à proposer à leur Gouvernement respectifs de procéder de suite au tracé de la partie restante de la frontière maritime italo-turque ne faisant l' object d' aucune contestation, se sont réunis à cet effet au Ministère des Affaires Étrangères de la République Turque à Ankara le 29 Décembre 1932.

Etaient présents:

Pour le Gouvernement Italien:

Monsieur le Capitaine de Vaisseau Roberto Soldati, Attaché Naval et Aéronautique près l' Ambassade de Sa Majesté le Roi d' Italie en Turquie.

Pour le Gouvernement Turc:

Saip Bey, Conseiller d' Ambassade, Chef de Section au 1er Department,
Ertugrul Bey, Capitaine de Frégate,
Asim Bey, Commandant d' Etat Major,
Hayrettin Bey, Capitaine de Corvette.

Avant de procéder au tracé de la ligne frontière le délégué italien et les délégués turcs sont tombés d' accord, afin d' éviter toute divergence de vues qui pourraient surgir dans les négociations, sur les principes suivants, quant à la définition de la ligne frontière:

1. La ligne frontière est tracée pour fixer l' appartenance de territoires possédés par les deux Etats et non pour séparer les eaux de la mer.
2. Toutefois de la distance minima entre les territoires des deux parties jusqu' à une distance de 12 milles (1 mille=1852 m.) la ligne frontière déterminera la souveraineté des deux Pays sur les eaux de la mer. Il est par conséquent bien entendu que dans les Parties où cette distance dépasse 12 milles la ligne frontière ne porte aucun préjudice à la fixation de l' étendue des eaux territoriales des deux Pays.

Après quoi les deux Délégations d' un commun accord ont tracé sur les cartes hydrographiques anglaises Nos. 236, 872, 1546. La ligne frontière qui passe par les points suivants:

1. 10 milles au Sud de l' îlot de Volos,
2. à moitié distance entre le phare de Kumburnu (Rhodes) et Cap Kapuia (Anatolie),
3. à moitié distance entre le phare de Kumburnu (Rhodes) et Elisa island (Anatolie),
4. à moitié de distance entre le phare de Kumburnu (Rhodes) et Elisa island (Anatolie),
5. à moitié distance entre la villa Nuova (moulin à vent-Rhodes) et Ipsera island (Anatolie),
6. à moitié distance Agios Minas (ruines-Rhodes) et C. Alupo (Anatolie),
7. à moitié distance entre Philonika Pt. (Symi) et C. Volpe (Anatolie),
8. à moitié distance entre Taveri Pt. (Symi) et C. Apostoli (Anatolie),
9. à moitié distance entre Taveri Pt. (Symi) et Kara Pt. (Anatolie),
10. à moitié distance entre Taveri Pt. (Symi) et Sayitam Pt. (Anatolie),
11. à moitié distance entre Kondros Pt. (Symi) et Kuru Burnu (Anatolie),

12. à moitié distance entre Kephala (Symi) et Injah Pt. (Anatolie),
13. à moitié distance entre Piskopi Pt. (Piskopi ou Tilo) et Injah Pt. (Anatolie),
14. à moitié distance entre Gaidaro Nisi (Piskopi) et C. Palamida (Anatolie),
15. à moitié distance entre Gaidaro I. (Piskopi-N.W.) et Dava Pt. (Anatolie),
16. à moitié distance entre Philodi Pt. (Niceros) et C. Krio (Anatolie),
17. à moitié distance entre Andemaki Pt. (Kos) et Tekir Pt. (Anatolie),
18. à moitié distance entre Valaree (ruines-Kos) et Tekir Pt. (Anatolie),
19. De Tékir Pt. (Anatolie) par 329° à milles 4,3,
20. à moitié distance entre C. Phuka (Kos) et Mordala I. (Anatolie),
21. De C. Phuka (Kos) par 108° à milles 4,1/6,
22. De C. Phuka (Kos) par 60°, 5 à milles 4,5,
23. à moitié distance entre (Luro Pt. (Kos) et le point S.E. (ecueil-Kara-Ada),
24. à moitié distance entre Luro Pt. (Kos) et Guirejik I. (Anatolie),
25. à moitié distance entre Luro Pt. (Kos) et Utchian I. (Anatolie),
26. à moitié distance entre le phare de Kum Pt. (Kos) et Arkialla Pt. (Anatolie), voir la carte anglaise No 1899.
27. à moitié distance entre C. Russa (Kappari) et le phare de Hussein Pt. (Anatolie),
28. à moitié distance entre Vasiliki Pt. (Kappari) et Lodo (Anatolie),
29. à moitié distance entre Karapsili Pt. (Kalimno) et Atsaki (Anatolie),
30. à moitié distance entre Kardak (Rks.) et Kato I. (Anatolie),
31. à moitié distance entre le phare de Kalolimno et la pointe Sud de Pondikusa (Anatolie),
32. à moitié distance entre Agia Kiriaki et la pointe Nord de Sandama (Peninsula),
33. De la pointe S.E. de l' île de Pharmako, par 107° à milles 3,4,
34. à moitié distance entre la pointe S.E. de Pharmako et Monodendri (Anatolie),
35. à moitié distance entre la pointe S.E. de Gaidaro et Meander Pt.
36. à moitié distance entre la pointe Est de Nero I. (Gaidaro) et Kavo Plakes (Anatolie),
37. à moitié distance entre la pointe Nord de Psathonisi (Gaidaro) et la point Sud de Theopori I. (Anatolie),

La frontière tracée au moyen des 37 points ci-dessus définis va se joindre à limite Ouest de la frontière de l' île de Castellorizo, frontière qui a été décrite dans la Convention du 4 Janvier 1932.

Enfin de l' extrême Est de la frontière de Castellorizo (point designé par le chiffre I romain) la ligne a été prolongée à travers le point II romain et arrêtée au point III romain.

Les points II et III romain sont définis comme suit:

Le point II romain est situé à 10 milles au Sud de Tugh burnu. Le point III romain est situé à 10 milles au Sud de la pinte Sud de Khelidonia (carte anglaise N° 236).

L' orthographe des localités ci-dessus mentionnées a été empruntée aux cartes anglaises susénumérées.

En cas de divergence entre la présent texte et les cartes annexées c' est le texte qui fera foi.

Roberto SOLDATI

S. SAIP
ERTUGRUL
T. ASIM
HAYRETTIN